

Şehit

Mohammad Rakibul Hossain

Doğum tarihi: 13 Ekim, 1995
Şehadet tarihi: 19 Temmuz, 2024
Bölge: Khulna
İlçe: বিনাইদহ

Kısa Biyografi

Meslek: Londra merkezli Taysar Varlık Yönetim Şirketi'nde çalışıyor.

Şehadet yeri: Mirpur-10, Dakka.

Şehitlik Olayı ve Detayları

Parlayan bir çiçekti şehit Md. Rakibul Hossain. Temmuz Devrimi'nin ilk gününde vücuduna bir düzine plastik mermi isabet etmesine rağmen, özgürlük aşkıyla ertesi gün halkla birlikte yeniden sokaklara indi. Aniden arkasından boynuna isabet eden kurşunla şehadete ulaştı.

Rakibul Hossain, 13 Ekim 1995 tarihinde Jhenaidah bölgesinin Harishakundu ilçesinde doğdu. Babası Abu Bakkar Siddiki, Bangladesh Hava Kuvvetleri'nden emekli bir subaydı, annesi ise Hafiza Siddiki.

İki kardeşin küçüğü olan Rakibul, babasının hayali olan mühendis olma yolunda çocukluğundan itibaren üstün başarı gösterdi. BF Shaheen Koleji (Jessore)'dan 5. sınıfta burs aldı. 2011'de SSC sınavını Kanchannagar Model Lisesi'nden GPA 5.00 ile, HSC'yi KC Koleji'nden de yine GPA 5.00 ile geçerek başarılı oldu. Daha sonra MIST'te mühendislik eğitimi aldı ve başarıyla mezun oldu.

1 Temmuz 2024 tarihinde iş hayatına atıldı. Son olarak Londra merkezli Taisar Rich Management Company'de çalışıyordu. Ailesine maddi destek sağlamak için elinden geleni yapıyordu. Yakın zamanda anne babasıyla birlikte yaşamak için Dhaka'da bir ev tutmayı planlıyordu. Ancak Yüce Allah'ın planı başka idi. Allah onu şehit olarak kabul etti.

Olayın Ayrıntıları

Temmuz 2024, Bangladesh'in tarihinde dönüm noktasıdır. Kota sistemine öncelik verilmesi, zeki öğrencilerin "rajakar" yani hain ilan edilmesiyle, gençlik ayağa kalktı. Bu eşitsizliğe karşı başlayan öğrenci hareketi ülke çapında yayıldı. Çiftçiler, işçiler, sokak satıcıları, memurlar, kadın-erkek herkes bu harekete destek verdi.

Devlet buna karşı acımasızca karşılık verdi. Polis, RAB, BGB ve iktidar yanlısı militan gruplar; öğrencilere gerçek mermi, plastik mermi, gaz bombalarıyla saldırdı. Ancak halk tüm baskılara rağmen geri adım atmadı. Rakibul Hossain çocukluğundan beri adaletin simgesiydi. Haksızlıklara karşı sessiz kalmazdı. Öğrencilerin talepleri onu derinden etkiledi. Onlara destek vermeye karar verdi.

18 Temmuz sabahı, Dhaka'nın birçok noktasında silahsız öğrencilere saldırılar başladı. İş yerindeyken bu görüntüleri sosyal medyada gören Rakibul ağlayarak yemin etti: İş çıkışı mutlaka protestoya katılacaktı. Aynı akşam Mirpur-10 Meydanı'nda öğrencilerin safına katıldı.

Güneş battıktan sonra polis yoğun plastik mermiyle saldırıya geçti. Rakibul, öğrencilere yardımcı olmak için öne çıktı. Bu esnada bir düzine plastik mermi karnına isabet etti. Yere yığıldı ancak direnmeye devam etti. Bazı öğrencileri güvenli bölgeye ulaştırdıktan sonra kendi evine döndü.

19 Temmuz, Cuma — direnişin ikinci günü. Gökyüzü kırmızıya bürünmüştü. Gaz bombaları, ses bombaları, gerçek mermilerle doluydu hava. O gün devlete bağlı silahlı güçler daha sertti.

Rakibul, sabah evden çıkarken tekrar hareketin içinde yer aldı. Saat 21:00 civarında bir kadın, oğlunun vurulduğunu söyleyerek ağlaya ağlaya olay yerine doğru koşuyordu. Rakibul onu durdurup sakinleştirmeye

çalıştı. Tam o esnada bir kurşun sırtının üst kısmına isabet edip boğazının altından çıktı. Hiçbir şey anlayamadan yere yığıldı.

Yanındaki arkadaşları onu kurtarmaya çalıştı. Polis ve BGB hala sokakta devriye geziyordu. Tespit edilseler “çapraz ateş” ya da gözaltı riski vardı. Tüm risklere rağmen onu Dr. Azmal Hastanesi’ne götürdüler. Ancak doktorlar onu olay yerinde şehit ilan etti.

Arkadaşları babasına haber verdi. Haberi alan annesi sinir krizi geçirdi. Gece yarısı ambulans bulunup cesedi Jhenaidah’daki evine sabaha karşı ulaştırıldı. Sabah 9’da şehirde ilk cenaze namazı, saat 11’de Basudebpur köy mezarlığında ikinci cenaze namazı kılındıktan sonra toprağa verildi.

Komşular ve Arkadaşlarının Görüşleri

Komşular Rakibul hakkında “bölgenin en zeki ve ahlaklı gençlerinden biriydi” dediler. Amcası şunları söyledi:

“Rakibul gibi zeki ve yüksek ahlaklı bir çocuk köyümüzde çok nadir. Evlilik hazırlıkları bile başlamıştı. Ama ne yazık ki kader başka bir yol çizdi.”

Annesi kanser hastasıydı. Oğlunun ölüm haberini alınca adeta delirdi ve şunları söyledi:

“Oğlum, ‘yemek yiyip uyuyacağım’ demişti... Gerçekten de uyudu, sonsuz bir uykuya daldı benim yavrum...”

Sonuç ve Mesaj

Şehadet, Allah’ın bahsettiği en büyük onurdur. Md. Rakibul Hossain, bu şanlı onurun bir mirasçısıdır.

Rakibul gibi nice şehidin kanı Temmuz Devrimi’ni tarih kitaplarına kanla yazdı. Onların anısını yaşatmak ve adaletli, eşitlikçi bir Yeni Bangladeş inşa etmek için, binlerce genç onların izinden yürümeli. İşte o zaman bu büyük fedakarlık anlam bulacaktır.

Şehidin Kısa Bilgileri

Adı: Mohammad Rakibul Hossain

Doğum Tarihi: 13/10/1995

Kalıcı Adres: Köy: Mohishakund, 7 No’lu Mahalle, Jhenaidah Belediyesi, Jhenaidah Merkez

Son Adres: Ev: Mohishakund, Chariya Bil, Jhenaidah Merkez, Jhenaidah

Babasının Adı: Mohammad Abubakar Siddiki (60 yaşında)

Babasının Mesleği: Hava Kuvvetleri emekli subayı (JCO)

Babanın Aylık Geliri: 15,000/- (emekli maaşı)

Annesinin Adı: Mosammat Hafiza Khatun (48 yaşında)

Annesinin Mesleği: Ev hanımı

Aile Üye Sayısı: 5 kişi

Ağabeyinin Adı: Mohammad Iqbal Hossain (Mesleği: Kıdemli Memur, Sonali Bank)

Olay/Şehit Olma Yeri: Mirpur-10, Dakka

Saldırgan: Polis

Yaralanma Zamanı: 19 Temmuz 2024, gece 9:30

Şehit Olma Zamanı: 19 Temmuz 2024, gece 9:30

Şehidin Mezarı: Bashudebpur Mezarlığı, Harinakund

Öneri

1. Şehit ailesi için düzenli aylık maaş (yardım) sağlanmalıdır.

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın aldı. (Tevbe 9:111)

Hadis-i Şerif

Kim Allah'tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

